

Sen Şiir İken Ben Doğdum

– yusuf rüzgar · 15 Ekim 2016

Öğütüyorum gölgelerini terkedilmiş değirmenlerde
Başım bir sessizliğe dönük,
Karanlığın en topraksı kadını şimdi beni izleyen
Ve bu gece yıldızlar soyundu başucumda
Utandım bakamadım
Seni düşündüm...

Tutunduğum son yaprak kopup gitti takvimlerden
Soluduğum kanlı cesetler bir bir bataniyeye sarıldı.
En soluk şiirler Hiroşima'ya karıştı bir çırpıda,
Bu hayal nedir beni izleyen
Penceresiz duvarlarımda?

Bu suçsuz çocuklar neden böyle ürpertici?
Ben böyle ayrılık görmedim mesela
Rakı sofralarında bile anlatılmaz
Katıksız bir hikaye değil benimkisi
Gözlerinin içinde dost olanlara mutluca bir şerefe...

Ah o kabuslar
Şerefeden bir o kadar şerefsizce ayrılıklar...

Çocuk olup ölmemez mesela;
Senin adını ben koydum taa bebekken
Gökyüzündeki mavilere bir bir sevda olmanı diledim.
Fısıldadım ezan gibi
Bir şiir DİLİ ile
Sen şiir iken ben doğdum
Duvarlar ardında....

YUSUF RÜZGAR